

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5

Utgitt 13 februar

1934

Kongelig resolusjon.

2 febr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, fastsettes forskrifter om opvask av servise (kopper og annet spisestell) i herberger, losjihus, pensjonater, hoteller og forsamlingslokaler hvor der foregår servering, i samhøve med et fremlagt utkast, sålydende:

1. Serviset må vaskes omhyggelig i varmt vann tilsatt tilstrekkelig såpe eller annet passende vaskemiddel, derefter skylles i hett vann og til sist kokes. Brukes ikke godkjent opvaskmaskin, må serviset kokes i et passende kar, helst forsynt med løs kurv.

Tørring med håndklær eller klut må så vidt mulig undgås.

For finere glassvarers vedkommende kan helserådet fritta fra påbudet om kokning.

2. Plakat om foranstående skal henges eller slås op på et iøinefallende sted i ethvert kjøkken eller opvaskrum for bedrifter og forsamlingslokaler som nevnt ovenfor. Plakaten bør innrammes under glass.

3. I tvilstilfelle avgjør medisinaldirektøren om forskriftene skal gjelde for en bedrift eller et forsamlingslokale.

Kongelig resolusjon.

2 febr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfæstelse på vedtak av Trondheim bystyre i møte 5 oktober 1933 om et tillegg (pkt. 7) til § 26 i byens almindelige helseforskrifter, stadfestet ved kongelig resolusjon av 3 september 1909, jfr. kongelige resolusjoner av 13 september 1918, 14 februar 1919, 14 juni 1929 og 25 september 1931.

Tilegget er sålydende:

«Tarmene skal være uttatt av slaktet fjærfe, som torvføres i tiden mellem 1 april og 30 september. Harer tillates ikke torvført uten at innmaten er fjernet.»

3 febr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en enkelt redaksjonell endring Tune formannskaps beslutning i møter 6 juni og 26 juni 1933 om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tune herred, Østfold fylke.

Forandringen gjelder inntil videre.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

Utsalgssteder for varer skal holdes lukket hverdager fra kl. 6 eftermiddag til kl. 8 morgen, søn- og helligdager, 1 og 17 mai den hele dag samt påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften fra kl. 5 eftermiddag.

Fredager og onsdag før skjærtorsdag samt de 8 siste hverdager før julaften er det tillatt å holde åpent til kl. 8 aften.

I tiden fra og med 21 juni til og med 20 august lukkes kl. 5 eftermiddag de 4 første hverdager i uken. Fredager i samme tidsrum lukkes kl. 7 og lørdager kl. 6 eftermiddag. St. Hansaften lukkes kl. 12 middag.

5 febr. **Rundskrivelse** *) fra Handelsdepartementet til samtlige havnestyrer m. fl.

Bestemmelser fastsatt av Handelsdepartementet

i henhold til lov om havnevesenet av 24 juni 1933 nr. 8 og kongelig resolusjon av 12 januar 1934.

1. Havnestyrenes sammensetning (lovens §§ 4 f og 5 c).

Da bystyrene efter lovens § 4, pkt. f, skal uttale sig om hvorvidt handelskammeret eller — hvor sådant ikke er opprettet — handelsstandsforeningen skal ha anledning til å velge et medlem av havnestyret, må bystyrene i byer med eget havnestyre innen 15 mars 1934 innsende til havnedirektøren uttalelse, om handelskammer eller handelsstandsforening bør gis rett til å velge et medlem av havnestyret.

Hvis bystyrets uttalelse går ut på at handelskammer eller handelsstandsforening bør gis rett til valg av medlem til havnestyret som foran nevnt, må bystyret også innsende uttalelse om byens industri- eller fiskerivirksomheter i henhold til samme lovbud bør representeres i havnestyret med et av departementet opnevnt medlem. Av bystyrets uttalelse skal det ty-

*) Efter Handelsdepartementets anmodning inntas her kun et utdrag av rundskrivelsen.

delig fremgå om det medlem som eventuelt blir å opnevne bør representere stedets industrielle virksomheter eller fiskerivirksomheten. 5 febr.

I herreder hvor der er opprettet havnestyrer må på samme måte herredstyret innen 15 mars 1934 innsende til havnedirektøren den i lovens § 5, pkt. c, nevnte uttalelse, om der til herredets havnestyrer bør opnevnes av departementet et medlem som representant for stedets industri- eller fiskerivirksomhet. Av uttalelsen skal det tydelig fremgå om herredstyret anbefaler at vedkommende skal representere industrielle virksomheter eller fiskerivirksomheten.

2. Innsendelse av protokollutskrifter m. v. (lovens § 8 j).

Under henvisning til lovens § 8, pkt. j, bestemmes at utskrifter av forhandlingsprotokollen må være så utførlige at det tydelig fremgår hvad der er behandlet og hvilken beslutning der er fattet. Det er således ikke tilstrekkelig bare å anføre at «havnefogdens forslag blev vedtatt» uten at der blir redegjort for hvad dette forslag går ut på. Det er heller ikke tilstrekkelig å henvise til skrivelser eller lign. for hvis innhold der ikke redegjøres. De saker havnestyret behandler skal nummereres med fortløpende nummer for hvert kalenderår, eksempelvis således: «Sak nr. 20/1934».

Av byggverk og anlegg som besluttes utført i havnen, skal der innsendes oversiktstegninger som viser byggverkets eller anleggets beliggenhet samt hoveddimensjoner. Detaljtegninger innsendes ikke uten på spesielt forlangende av havnedirektøren.

Budgettforslag, regnskaper og status skal innsendes på de skjemaer som blir fastsatt (se denne skrivelseres avsnitt 8, Havnekassens regnskaper). De skal innsendes straks de er behandlet av havnestyret.

Avtrykk av reglementer, avgiftsregulativer etc. blir alltid å innsende til havnedirektøren i 3 eksemplarer, likesom avskrift av de efter lovens § 15 foretatte befaringsforretninger må innsendes i 1 eksemplar.

Departementet vil innskjerpe at loven foreskriver at protokollutskrifter skal innsendes snarest efter avholdt havnestyremøte. Havnestyrets formann er ansvarlig for at denne bestemmelse overholdes.

3. Havnefogdens lønn og pensjon, samt losoldermannens og losenes godtgjørelse under befaringer (lovens §§ 11 og 16).

Departementet vil, efter hvert som ledighet inntre i havnefogdestillinger, fortrinnsvis søke gjennomført at der bestemmes en fast årlig lønn for stillingene, således at avlønning med sportler bortfaller.

5 febr. Fastsettelse av regler for havnefogdenes pensjonering vil bli behandlet senere i særskilt skrivelse.

Godtgjørelsen av statskassen til losoldermannen og losene for havnebefaringer er fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 juni 1921.

4. *Vedtekter for bruk av ild og lys samt regler for ilds- og eksplosjonsfarlige varers behandling (lovens § 23).*

Som bilag *) nr. 1 og 2 følger 1) Skjematisk utkast til vedtekter for bruk av ild og lys og 2) Utkast til regler for lasting, lossing og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer. Vedtekter og regler som foran nevnt, skal — etter å være behandlet på den i loven foreskrevne måte — innsendes til havnedirektøren senest innen 1 juli 1935. Angående selve de skjematiske utkast henvises til de forklaringer som følger disse.

De havner som har fått vedtekter for bruk av ild og lys approbert etter 1 mars 1927, utarbeidet på grunnlag av det skjematiske utkast som blev oversendt havnestyrene med havnedirektørens rundskrivelse av 27 februar 1927, kan om ønskes innsende de gjeldende vedtekter for bruk av ild og lys til stadfestelse. Andre havner må innsende nye vedtekter, behandlet på den i loven foreskrevne måte.

5. *Avgiftsdistrikter (lovens § 49, pkt. 1).*

I henhold til lovens bestemmelse i § 49, pkt. 1, fastsettes følgende 5 avgiftsdistrikter, hvert omfattende følgende fylker:

1. distrikt: Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud og Vestfold fylker.
2. ——— Telemark og Aust-Agder fylker.
3. ——— Vest-Agder, Rogaland, Hordaland og Bergen fylker.
4. ——— Sogn og Fjordane, Møre, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker.
5. ——— Nordland, Troms og Finnmark fylker.

Den trafikkavgift som etter lovens § 38 kan bestemmes opkrevet av varer som innføres fra utlandet over land, vil senere bli fastsatt ensartet for det hele land under ett.

6. *Innsendelse av avgiftsforslag til stadfestelse (lovens § 49, pkt. 2).*

Det er departementets forutsetning at samtlige avgifter som ønskes opkrevet etter den nye lov, så vidt mulig skal søkes satt i kraft fra 1 juli 1934 med undtagelse av trafikkavgiften efter § 38, hvis ikrafttreden — som nevnt nedenfor — utsettes til 1 juli 1935. For alle andre avgifter enn trafikkavgiften må derfor avgiftsforslag være innkommet til stadfestelse således:

*) Ikke inntatt her.

Havner tilhørende 1. avgiftsdistrikt (Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud og Vestfold fylker) skal innsende sine avgiftsforslag til havnedirektøren innen 1 april 1934, 2. avgiftsdistrikt (Telemark og Aust-Agder fylker) innsender sine avgiftsforslag sammesteds innen 10 april 1934, 3. avgiftsdistrikt (Vest-Agder, Rogaland, Hordaland og Bergen fylker) innsender innen 20 april 1934, 4. avgiftsdistrikt (Sogn og Fjordane, Møre, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker) innsender innen 30 april 1934, og 5. avgiftsdistrikt (Nordland, Troms og Finnmark fylker) innsender sine avgiftsforslag innen 10 mai 1934.

For *trafikkavgiften* efter § 38 blir avgiftsforslag fra samtlige havner som ønsker å opkreve denne avgift, å innsende til havnedirektøren innen 1 januar 1935. Tolltillegg efter § 28 i havneloven av 10 juli 1894 *blir*, hvor det for tiden er gjeldende, *å opkreve uforandret til og med 30 juni 1935.*

Ved senere innsendelse av avgiftsforslag skal samtlige disse efter loven være innsendt innen 1 mars det år hvori ny avgiftsperiode begynner for vedkommende avgiftsdistrikt.

Avgiftsforslagene, som innsendes i 3 likelydende eksemplarer, skal ved innsendelsen i 1934 være ledsaget av følgende opplysninger: 1) Oppgave over havnekassens inntekter av de forskjellige havneavgifter (efter den gamle lov) i de siste 5 budgettår, spesifisert for hvert år og for hver avgift, 2) Havnekassens status ved utgangen av budgettåret 1932/33, 3) Beregning over hvad havnekassen antas å ville tiltrenge gjennomsnittlig pr. år i de kommende 5 år til dekning av utgifter til a) administrasjon, drift og vedlikehold samt renter og avdrag av gjeld og b) nyanlegg, avsetninger og andre utgifter, 4) Opplysning, om havnekassen i de siste 5 år har hatt tilskudd av bykassen, og i tilfelle hvor meget dette har utgjort pr. år.

Efter lovens § 49, punkt 1, skal der hvert år stadfestes avgifter for ett av de fem distrikter ad gangen. For å komme i tur hermed vil i 1934 avgiftene for første distrikt bli stadfestet som gjeldende bare til 30 juni 1935, for annet distrikt til 30 juni 1936 o. s. v. og for femte distrikt til 30 juni 1939. Annen gangs avgiftsforslag vil således for første distrikt bli å innsende allerede innen 1 mars 1935, for annet distrikt innen 1 mars 1936 o. s. v., og for femte distrikt innen 1 mars 1939.

7. *Avgiftsregulativets tekst samt havneavgifters opkreving og beregning (lovens § 49, pkt. 4 a).*

a) *Bryggeavgift (§ 35).*

Bryggeavgift av fartøi skal som regel fastsettes med en avgift pr. brutto register-tonn av fartøiets målte drektighet pr. døgns liggetid ved bryggen. Undtagelsesvis kan avgift

5 febr. pr. anløp tillates anvendt. Følgende bestemmelse om beregningen av liggetiden skal anvendes og inntas i alle regulativer: «Liggetiden regnes fra fartøiets ankomst til bryggen og inntil det igjen forlater denne. Del av døgn på 6 timer eller derunder regnes for $\frac{1}{2}$ døgn. Der betales dog alltid bryggeavgift for minst ett døgn. Helligdager medregnes ikke ved beregning av liggetiden medmindre lossing eller lasting, ombordtagning eller landsetning av passasjerer eller post foregår på disse dager; som lasting regnes også kull-, olje- og vannforsyning som foregår på helligdager. For fartøi som efter ordre fra havnemyndighetene må forhale fra bryggen for å gi plass for annet fartøi og derefter legger til bryggen igjen, regnes liggetiden som om fartøiet hele tiden hadde ligget ved bryggen hvis fraværet fra bryggen ikke har vært over 3 timer. Er det over 3 timer, skal der skje fradrag i den beregnede liggetid for den tid fartøiet har vært borte fra bryggen. Skifter et fartøi fra en plass ved havnevesenets brygger til en annen uten i den mellemliggende tid å ha vært utenom havnedistriktets grenser, blir liggetiden å beregne som om fartøiet uten avbrytelse hadde ligget ved bryggen.»

For fartøier som går i fast rute og anløper bryggen flere ganger i løpet av et døgn, skal der fastsettes spesiell avgift, som enten kan beregnes pr. bruttotonn pr. døgn uten hensyn til anløpenes antall og liggetidens varighet, eller også med en avgift pr. måned eller anløp. For disse fartøier gjelder ikke foranstående regler om beregning av liggetiden.

b) Tonnasjeavgift (§ 36).

A d. p k t. 1. (Utenriks tonnasjeavgift). Avgiften betales pr. beregnet registertonn bestuvning for lossede eller lastede varer etter opgave fra tollvesenet. I en og samme havn kan der ikke beregnes avgift av flere tonn enn fartøiets nettodirektighet, med de undtagelser herfra som gjelder for beregningen av laste- og fyraavgiften.

A d. p k t. 2. (Innenriks tonnasjeavgift). Med «måned» i denne lovbestemmelse menes tiden fra en dato i en måned til samme dato i den følgende måned.

A d. p k t. 3. Et fartøi som lossar varer ankommet både fra innenriks og utenriks sted, betaler avgift enten etter pkt. 1 eller etter pkt. 2 og efter den beregningsregel som er fordelaktigst for havnekassen. Det samme gjelder om et fartøi laster varer bestemt både til innenriks og utenriks sted.

Bestemmelsen i pkt. 3 kommer derimot ikke til anvendelse på et fartøi som ved samme anløp av et sted laster varer kun bestemt for utlandet og lossar varer bare ankommet fra innenriks sted. I dette tilfelle svares avgift for lasting etter pkt. 1 og for

lossing efter pkt. 2. Hvis der lastes varer bare bestemt for 5 febr. innenriks sted, og losses varer bare ankommet fra utlandet, sva- res avgift for lasting efter pkt. 2 og for lossing efter pkt. 1.

A d. p k t. 4. Av turist- og lystfartøier som anløper havnen med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste, kan der ikke opkreves tonnasjeavgift når fartøiet anløper hav- nen utelukkende for tollvisitasjon, for å ta ombord eller landsette los eller på grunn av storm, maskinskade eller lignende årsaker. Forutsetningen for denne fritagelse er at fartøiet under opholdet i havnen ikke landsetter eller tar ombord passasjerer, inntar kull-, olje- eller vannforsyning eller provianterer.

Departementet forbeholder sig rett til å nedsette beregnet tonnasjeavgift efter ansøking når de gjeldende beregnings- regler medfører åpenbart misforhold mellem den erlagte avgift og de lossede eller lastede varemengder.

c) Vareavgift (§ 37).

Der vil foreløbig ikke bli fastsatt noget ensartet vareavgifts- regulativ. For vareavgift av varer som importeres fra utlandet kan det under næste avsnitt (trafikkavgift) nevnte regulativ benyttes av de havner som ønsker det.

Følgende blir å iakta ved utarbeidelsen av regulativer for vareavgift:

- 1) Avgiftssatsene fastsettes som regel pr. 100 kg av varens vekt. Der hvor det faller naturlig, kan avgiften fastsettes pr. stykke, 100 liter eller m³. For enkelte varer kan det også bli tale om å anvende f. eks. 1000 stykker, bunt, eller lign. som enhet.
- 2) Som betingelse for å tillate dampskibsekspeditører å ekspe- dere gods over havnevesenets brygger fra eller til fartøi i innenriks fart, kan havnestyret forlange at vedkommende for havnekassens regning skal opkreve den til enhver tid fastsatte vareavgift for innenrikske forsendelser som passerer bryggen. Ekspeditøren har krav på godtgjørelse for op- krevningen som — i mangel av mindelig overenskomst — fastsettes av havnedirektøren. Havnestyret eller dets tjenestemenn kan når som helst kontrollere at avgiften opkreves og beregnes efter gjeldende bestemmelser. Av- giften innbetales til havnekassen til den tid havnestyret bestemmer, og skal være ledsaget av regnskap i den utstrek- ning havnestyret finner påkrevet.

d) Trafikkavgift (§ 38).

Denne avgift vil ikke bli å opkreve før fra 1 juli 1935. I stedet blir det nugjeldende tolltillegg å opkreve uforandret til og med 30 juni 1935.

5 febr. Til veiledning ved utarbeidelse av forslaget til trafikkavgift — der, som ovenfor nevnt må være innsendt til havnedirektøren innen 1 januar 1935 — er som bilag 3 *) inntatt et «Utkast til normalregulativ for trafikkavgift av varer som innføres fra utlandet.»

Dette utkast er bestemt til å vise *hvorledes regulativet for trafikkavgift skal ordnes og oppstilles* i rikets samtlige havner; det er altså et bindende forbillede hvad *teksten* angår, derimot ikke for satsene (avgiftsbeløpene). Teksten er bygget på tolltariffens varegruppering, av hensyn til tollvesenets opkreving av avgiften, og den oppstillede gruppering *må ikke forandres*. Det er dog tillatt å *dele op* opregningen ytterligere, — spesifisere de enkelte varesorter. Eksempel: Side 38 står under hovedgruppen *Kakao*: «Bønner, skaller samt usukret kakaomel pr. 100 kg 50 øre». Hvis nu et havnestyre vil foreslå at usukret kakaomel skal være avgiftsfritt, opføres: «Bønner, skaller pr. 100 kg 50 øre», og i neste linje: «Usukret kakaomel . . . Fri». — Et annet eksempel: Side 37 står under hovedgruppen *Jord og ler samt arbeider derav*: «Fajanse, ikke ellers nevnt, pr. 100 kg 60 øre». Hvis et havnestyre vil foreslå en lavere sats for *badekar* av fajanse, blir *Badekar* av fajanse å opføre for sig selv, med sin egen sats (pr. 100 kg) i linjen foran «Fajanse, ikke ellers nevnt». På samme måte selvfølgelig hvor man ved opdelingen vil foreslå *høiere* satser.

For ny-tilkomne varer — varer som ikke er medtatt i utkastet, men bringes i forslag av et havnestyre — må det *noie* påsees at de i regulativet blir henført til den samme *hovedgruppe* som de tilhører i *tolltariffen*. (*Hovedgruppe* er i utkastet alt som er trykt med *skrå* typer, *kursiv*). Det er ikke tillatt å forandre betegnelsene på hovedgruppene, heller ikke å tilføie nye hovedgrupper.

Derimot er altså, som nevnt, de *avgiftssatser* som er opført i utkastet, ikke bindende for havnestyrene. De er bare utarbeidet av havnedirektøren som et foreløbig *forslag*, — er kun ment å være av *veiledende* art. Under de beregninger som ligger til grunn for forslaget er der tatt hensyn til varens art, dens verdi, de krav den stiller til havnen, de avgifter av lignende art som opkreves i utenlandske havner, og endelig inntektene av tolltillegget efter den gamle lov. Departementet har ikke hatt anledning til å ta standpunkt til de enkelte satser i forslaget, og kan følgelig ikke på forhånd gi tilsagn om i hvilken utstrekning de vil bli godkjent. Man er, som nevnt, forberedt på at andre satser vil bli bragt i forslag av de enkelte havnestyrer. Som et almindelig syns-

*) Ikke inntatt her.

febr.

punkt kan alene pekes på ønskeligheten av at der for samme varesort ikke blir for stor avvikelse i avgiftssatsene i de enkelte havner.

Ønskes en varesort *fritatt* for trafikkavgift, må dette — som antydnet i det første av de to ovennevnte eksempler — uttrykkelig angis ved at der i avgiftsrubrikken settes ordet «Fri». Beregningsgrunnlaget (100 kg, 1000 kg, 100 liter, pr. stk., m³, 1000 stk., av verdien) må ikke forandres. Der er således ikke anledning til å føre op en vare med avgift pr. 100 kg når det i «Normalregulativet» er anført at avgiften skal beregnes av verdien, eller omvendt.

Ønskes «Normalregulativet» gjort gjeldende for en havn uforandret også hvad avgiftssatsene angår, er det tilstrekkelig at havnestyret og by- eller herredstyret fatter beslutning herom f. eks. i følgende form: «Det av havnedirektøren foreslåtte og av Handelsdepartementet utsendte normalregulativ for trafikkavgiften vedtas i uforandret form som gjeldende for N. N. havn».

Følgende bestemmelser blir gjeldende for trafikkavgiftens opkreving, beregning m. v.:

1. Avgift for inngående beregnes på grunnlag av mål, antall, vekt eller verdi som fremkommer ved fortellingen. For inngående varer som ikke fortolles (altså både tollfrie varer, og varer som ekspederes til frilager, kredittoplag eller privat transittoplag), samt for varer for utgående, legges de opplysninger til grunn som gis i tollangivelsene, for såvidt varene ikke blir målt eller veiet o. s. v. av tollvesenet. Tollvesenet kan når som helst kontrollere disse opplysningers riktighet, likesom varemottager eller vareavsender, eller den som optrer på deres vegne ved fakturaer, fraktbrev, konnossementer eller lign., plikter å sannsynliggjøre riktigheten av de meddelte opplysninger.
2. Bruttovekten legges til grunn for avgiftsberegningen overalt hvor nettovekten ikke kjennes.
3. Regulativer for trafikkavgift skal oppstilles i overensstemmelse med tolltariffens varegruppering. De under hver hovedgruppe henhørende varer kan spesifiseres etter behovet. Det må dog påsees at varene opføres under den gruppe de tilhører i tolltariffen.
4. Avgiftssatsene opføres som regel pr. 100 kg. I enkelte tilfelle skal 1000 kg, 100 liter, pr. stk., 1000 stk. og m³ anvendes. Av varer som svarer verditoll, skal trafikkavgiften (når undtas personautomobiler) fastsettes med en prosentsats av varens verdi. Beregningsgrunnlaget for de forskjellige varer vil fremgå av vedlagte normalregulativ.
5. For pakkepostforsendelser fra utlandet gjelder ikke de i det almindelige regulativ fastsatte avgifter. Avgiften for toll-

5 febr.

- pliktige pakkepostforsendelser skal beregnes av den opkrevede toll, og den avgift som fastsettes må ikke overstige 1 — en — prosent av det opkrevede tollbeløp. Tollfrie pakkepostforsendelser er fritatt for trafikkavgift.
6. Avgiftsbeløp under 10 øre pr. forsendelse opkreves ikke, når undtas pakkepostforsendelser, for hvilke avgiften opkreves uansett beløpets størrelse. Beregnet avgift avrundes opad eller nedad til nærmeste med 5 delelige tall. Avgiftsbeløp for pakkepostforsendelser avrundes ikke.
 7. Den innførsel fra Sverige som i henhold til tolltariffens bestemmelser kan skje tollfritt i grensdistriktene, er også fritatt for trafikkavgift i samme utstrekning som tollfrihet gjelder.
 8. Riktig beregnet trafikkavgift tilbakebetales ikke, selv om der foreligger drawback, eftergivelse av toll eller lignende forhold.
 9. Tollkassereren kan tilstå kreditt for beregnet trafikkavgift i den utstrekning og efter de regler som gjelder for toll.
 10. Tollvesenet innbetaler opkrevet trafikkavgift en gang månedlig til havnekassen, dog således at den i § 38, 2net ledd, omhandlede avgift av varer som innføres *over land* fra utlandet, innbetales til kassereren for det der nevnte fond (Trafikkavgiftsfondet). Om den sistnevnte avgift se for øvrig bemerkning foran under post 5. Avgiftsdistrikter, i. f.

8. *Havnekassens regnskaper (lovens § 49, pkt. 4 b).*

Vedlagte regnskapsskjemaer (bilag nr. 4 *) fastsettes til bruk for havnekassenes regnskaper. Det er forutsetningen at havnekassenes budgetter oppstilles efter samme skjema som fastsatt for vinnings- og tapskonto. Alle byhavnekasser skal bruke skjemaene uten andre forandringer enn dem som er tillatt efter den forklaring som ledsager skjemaene. Havnekasser utenom byene kan efter tillatelse fra havnedirektøren benytte skjemaene i den utstrekning som anses tilfredsstillende for å få et oversiktlig regnskap. Sådant undtagelse kan dog ikke gjøres for steder hvor der opkreves havneavgifter i samme utstrekning som i byene, eller hvor havnekassens inntekter overstiger kr. 10 000,00 pr. år.

9. *Opgaver til havnemyndighetene (lovens § 49, pkt. 4 c).*

Regler for innlevering av opgaver til havnemyndighetene til statistisk bruk vil senere bli fastsatt. Inntil fellesbestemmelser foreligger, vil det enkelte havnestyre kunne få departementets approbasjon på forslag som angår innlevering av opgaver som nevnt i lovens § 49, pkt. 4 c.

*) Ikke inntatt her.

Det bemerkes at også bestemmelsene i denne rundskrivelse 5 febr. går inn under den nye havnelovs § 49, hvor der er satt straff for enhver som «1. ikke etterkommer de av vedkommende regjeringsdepartement stadfestede bestemmelser om beregning og opkrevning av havneavgifter, eller 2. søker å unddra sig de i henhold til denne lov fastsatte avgifter, eller medvirker hertil.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

5 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Holmestrand bystyres beslutning i møte 18 desember 1933 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 5 mars 1934, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedenfor nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8.

På onsdager holdes åpent til kl. 19 og på de siste 5 hverdager før julaften til kl. 20.

Jul- og nyttårsaften, når disse dager faller på hverdager, samt påskeaften lukkes kl. 16.

På søn- og helligdager, 1 og 17 mai samt St. Hansdag skal utsalgssteder med nedenfor nevnte undtagelser holdes lukket hele dagen.

§ 2. Følgende utsalgssteder kan på hverdager holdes åpne ½ time ut over de i § 1 fastsatte lukningstider:

Steder hvor håndverkere kun selger varer de har tilvirket, utsalg for ville bær og blomster, have- og jordbruksartikler, utsalg for kjøttvarer, for baker- og konditorvarer, tillaget mat, hermetisk melk, mineralvann, alkoholfri vøterdrikke, safter, syltetøi, marmelade, ekte honning og sjokolade.

Utsalgssteder hvor der kun selges melk, fløte, natursmør, ost og egg, kan holdes åpne 1½ time ut over de i § 1 nevnte lukningstider.

De i denne paragrafs foranstående ledd nevnte utsalgssteder kan dessuten holdes åpne på søn- og helligdager, 1 og 17 mai samt St. Hansdag fra kl. 8 til kl. 10.

Utsalgssteder hvor der kun selges baker- og konditorvarer, kan på 1 og 17 mai samt St. Hansdag — når disse faller på hverdager — holdes åpne fra kl. 8 til kl. 18,30 og på søn- og helligdager fra kl. 14 til kl. 20.

De i denne paragraf nevnte utsalgssteder lukker jul- og nyttårsaften samt påskeaften kl. 16,30. Utsalg for melk, fløte,

5 febr. natursmør, ost og egg kan dog holdes åpne til kl. 18 på disse dager.

§ 3. Utsalgssteder hvor der ikke selges andre varer enn friske frukter, tobakk og artikler for tobakksrøkning, tobakkspunger, spillkort, skrivesaker, spisesjokolade, konfekt og konfektyrer, drops, frimerker, aviser, mineralvann, almindelige kort, såpe, parfymeartikler, kammer, bilder og midler for tannpleie, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20,30 til kl. 8.

1 og 17 mai samt St. Hansdag — når disse faller på hverdager — kan holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 17 til kl. 20.

Jul- og nyttårsaften — når disse faller på hverdager — samt påskeaften lukkes kl. 17.

På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20,30, dog således at der langfredag, 1. påske-, 1. pinse-, 1. juledag og nyttårsdag holdes helt lukket.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder og ordres som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2. Jfr. også den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

Efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 anerkjennes i medisinalvesenet «De medisinal- anstalters statstjenestemannsgruppe, fellesutvalget».

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

I landbruksvesenet anerkjennes Landbrukshøiskolens tjenestemannsforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2.

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av blyanter overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Blyanter i treinnfatning må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i (landets navn)», hvilken 9 febr. angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og tilstrekkelig varig og den skal være stemplet eller preget i trevirket i en farve som avviker fra det omgivende treverks.

Videre skal den nærmeste emballasje (eske, kartong eller lignende), hvori varen falbys eller selges, være forsynt med nevnte angivelse som skal være trykt, stemplet eller stensilert enten på emballasjen eller på en etikett som er godt klebet til samme.

§ 3. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mai 1934.

Kongelig resolusjon.

9 febr.

I medhold av lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av maskinremmer m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

§ 1. Maskinremmer og transportremmer av balata, gummi, bomull og lær, samt snorremmer og syremmer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og skal være trykt, stemplet, preget eller stensilert enten på varen selv eller på en solid merkelapp som er forsvarlig festet til varen.

§ 3. Merkningsplikten gjelder ikke de foran nevnte varer, når de selges samtidig med tilhørende maskin og utgjør en del av samme.

9 febr. § 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mai 1934.

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

Tiden for avholdelsen av det ved kongelig resolusjon av 27 februar 1906 oprettede årlige vårhestemarked i Bergen fastsettes fra og med året 1935 til den 22. mars eller, om det er en søndag, den 23. mars.

9 febr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

I medhald av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongeleg resolusjon av 7 desember 1923, godkjenner departementet eit av Vevring heradstyre i Sogn og Fjordane fylke 2 mai 1933 gjort vedtak um bruk av piggråd i gjerde innan heradet i solydande form:

- 1) I Vevring herad skal det vera lovleg å nytta piggråd til gjerde i samhøve med desse fyresegnene:
- 2) Gjerde langs offentleg veg skal vera i samsvar med dei fyresegnene som til kvar tid vert fastsett av fylkesvegstyret.
- 3) I anna gjerde kan det nyttast 2 rensl piggråd, eit nede og eit uppe. Det nedste må ikkje vera meir enn 10 cm frå marki og ikkje meir enn 5 cm frå nedste kanten av anna gjerde. Det øvste rensl må vera minst 1,10 m frå marki og ikkje yver 10 cm frå øvste kanten av anna gjerde.
- 4) Brot på desse fyresegnene vert straffa med bøter.
- 5) Dei ved den norske regjeringi sin resolusjon av 27 juli 1905 godkjende reglar vert sett ut av kraft.

10 febr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932, stadfester Justisdepartementet herved Notodden bystyres beslutning i møter 29 januar 1930 og 19 oktober 1932 forsåvidt angår § 40, 2. ledd, i politivedtekten for byen hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.»

10 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Dovre herredstyre, Opland fylke, i møte 9 august 1933 vedtatte reguleringsplan forså-

vidt planen faller innenfor Dombås bygningsdistrikts 10 febr. grenser på betingelse av:

1. At reguleringen av den innførselsvei som munner ut mot Centralplassen blir som antydnet med blyant på reguleringskartet.
2. At de arealer som er utlagt til park sløifes som park forsåvidt de er beliggende innenfor jernbanens område.
3. At reguleringen langs jernbanens funksjonærbygninger blir som inntegnet med blå farve på reguleringskartet.

Ved reguleringsplanen er intet fastsatt med hensyn til tomter for offentlige bygninger.

I henhold til samme lovs § 3 approberes enn videre som gjeldende inntil videre det av herredstyret samtidig vedtatte tillegg til bygningsvedtektene for Dombås bygningsdistrikt.

Tillegget er sålydende:

Til § 3. Utparselleringen skal foregå efter den på planen angitte tomteinndeling. Husene legges i sådant forhold til de regulerede veier og nabogrenser som tomteinndelingens bebyggelsesplan viser. Herfra kan dog bygningsrådet tilstede undtagelser.

Til § 57. Det som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og om hjemmelsbrev på solgte eiendommer gjelder også for festebrev. Betaling for opmålings- og kartforretninger erlegges efter følgende regulativ:

For opmåling med kart av tomt inntil	300 kvm	kr. 10,00
	1000 »	» 15,00
	2000 »	» 20,00

Med tillegg for hver påbegynt overskytende 1000 kvm kr. 5,00.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde så:

Utsalgsteder hvor salg av varer foregår skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 6 aften til kl. 2.30 morgen de 4 første hverdager i uken samt lørdager. Fredag lukket kl. 7 aften. I sommermånedene juni, juli og august lukkes kl. 6 om lørdager. Utsalgsteder i mindre enn 2 km avstand regnet fra Skedsmørvatn og Lørensmo meleries allé skal holde lukket fra kl. 6 aften og kl. 2.30 morgen i juni, juli og august.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.